

DZIEŃ
21

Jak ta najmiłosierniejsza Orędowniczka wstawia się ustawicznie za nimi (duszami czyścicowymi) niosąc w ofierze za ich grzechy niewyczerpane zasługi Zbawiciela, tak i nam też należy modlitwą, jałmużną, umartwieniem, zwłaszcza zaś Przenajświętszą Ofiarą starać się przebłagać Przedwiecznego Sędziego, zadość czyniąc sprawiedliwości Jego, aby tym sposobem przyspieszyć wyzwolenie z mąk czyścicowych dusz ukochanych, co nas uprzędziły do wieczności. s.119

DZIEŃ
22

Zastanówmy się teraz nad sobą i zobaczmy o ile staramy się naśladować Maryję w bojaźni grzechu, w sile wiary, w głębokiej pokorze i w dyskretnym zachowaniu tajemnicy. s.43-44

DZIEŃ
23

Ta, co zmasała winę Ewy i prawdziwą Matką żyjących się stała rzeczywistych, a nie urojonych cnót, zostawiła nam wzory. Czy to weźmiemy Jej czystość, czy posłuszeństwo, czy ubóstwo, czy też cierpliwość, uniżenie lub wytrwałość, wszędzie śledzić możemy za tym niezrównanym wzorem od kolebki, aż do grobu, nie natrafiwszy nie tylko na sprzeniewierzenie się lecz na najłżejsze nawet osłabienie cnoty. ... Całe jej życie – to życie z wiary, to dobrowolne i wytrwałe ukrzyżowanie natury, to ustawiczna z siebie dla Boga ofiara. Wszystko dla miłości Jezusa i według Jego woli, oto ogólna cecha tego Istnienia, co chlubą i skarbem jest dla ziemi, rozkoszą zaś i uweseleniem dla Nieba. s. 144

DZIEŃ
24

Oddawszy ostatnią przysługę umiłowanemu Małżonkowi i skropiwszy łzami jego mogiłę, wraca ONA owszem do codziennych obowiązków swoich, tym gorliwiej każdą wypełniając powinność, iż z Jezusem już tylko podołać musi tej pracy, którą tak ochoczo podzielał z nimi dotąd św. Józef. s.90

DZIEŃ
25

Jak doskonałego panowania nad sobą, jak wypróbowanej wstrzemięźliwości w mowie potrzeba było Maryi, by po odebraniu tak dziwnego, a tak zaszczytnego dla Niej poselstwa, nie wspomnieć nikomu, zwłaszcza, że sam Archanioł nie zalecił Jej sekretu, to każdy łatwo pojmie. Lecz co wszelkie już przechodzi pojęcie i do najwyższego heroizmu podnosi dyskrecję Maryi, to milczenie o tak ważnym wypadku wobec Józefa. s.43

DZIEŃ
26

A jednak wszyscy owego ducha ofiary zdobyć musimy jeśli w chwale Maryi uczestniczyć kiedyś pragniemy. s. 48

DZIEŃ
27

A jednak Maryja nie tylko nie oburza się na zmianę, lecz z całą gotowością i z prawdziwie z macierzyńskim sercem przyjmuje Jana za Jezusa, ucznia za Mistrza, sługę za Pana, stworzenie za Stwórcę. A nie tylko Jana co był umiłowanym spomiędzy wybranych, lecz w jego osobie usynawia cały rodzaj ludzki i przyjmuje za swoje dzieci najcięższych nawet grzeszników, nie wyłączając tych, co w Jej oczach krzyżują swego Odkupiciela. s. 114

DZIEŃ
28

Przede wszystkim wszakże trzeba odwrócić oko duszy od złudnych próżności tego świata, aby zagłębić się we własnym wnętrzu i porównać się z wnętrzem Maryi. s. 32

DZIEŃ
29

Pracujmy, póki czas, aby na Sądzie Ostatecznym, gdy zatrąbi Anioł zmartwychwstania, znaleźć się po prawicy Baranka. Najpewniejszą zaś do tego drogą jest naśladowanie Najświętszej Panny za życia, gdyż ten tylko podobnym Jej będzie w chwale, kto i w cnotach stał się Jej podobny. s. 125

DZIEŃ
30

... na wzór Matki Najświętszej z jak największą skromnością, prostotą i bezinteresownością, tam przede wszystkim spieszyć, gdzie nasza obecność może przynieść bliźniemu rzeczywistą korzyść, bądź zaopatrując jego potrzeby, bądź niosąc mu pociechę, bądź wreszcie zasilając go pokarmem duchowym. s. 48

DZIEŃ
31

Tak też czyniła Matka Najświętsza, mężnie postępując za Jezusem od Betlejemskiej Stajenki aż na Kalwarię. Tak czynili też Pańscy wybrani, co nie wahali się wyznać swojej wiary wobec stosu i rusztowania, choć im nieuchronna śmierć zagrażała. A nie tylko gotowością umrzeć za wiarę, ale też – i to przede wszystkim – urzędniem życia według wiary, świadczycy powinniśmy Chrystusowi na wzór Maryi. Jej postępowanie było nie tylko wyzwaniem, ale też objaśnieniem i niezbitym dowodem prawdziwości Ewangelii. Każdy, kto widział jak Matka wiernie naśladuje Syna, musiał nabrać przekonania o możliwości wstępowania w Jej ślady. s. 136

31 CYTATÓW O MARYI Z KSIĄŻKI

Nabożeństwo majowe z Arcybiskupem Felińskim

PRZYGOTOWAŁ
PREZBITER PROBOSZCZ
ADAM PROZOROWSKI

Drodzy Parafianie, zachęcam WAS do medytacji myśli „Mosińskiego Świętego” każdego majowego poranka.

DZIEŃ 1

Za Nią idąc nie zbłądzisz, Jej wzywając nie staniesz się łupem rozpaczy. Gdy Ona poda ci rękę, nie upadniesz, gdy cię zastoni, nie ulęknieś się; gdy będzie cię prowadzić, nie odczujesz zmęczenia; gdy będzie ci łaskawą, osiągniesz cel i sam doznasz na sobie, że Maryja prawdziwie jest Gwiazdą. s. 154

DZIEŃ 2

Nauczmy się choć teraz z przykładu Maryi, że pokorny i ukryty żywot, nie jest przeszkodą do spełnienia najwznioślejszego w Królestwie bożym przeznaczenia, byle zawsze i wszędzie tak doskonale stosować się do planu Opatrzności jak ONA się stosowała. s. 87-88

DZIEŃ 3

O czcicie Maryję, stróście Jej ołtarze w sercach Waszych kwiatami niewinności, cnoty, lub przynajmniej łzami pokuty, nawrócenia i szczerzej poprawy. Uciekajcie się do Tej Królowej, którą pobożni ojcowie nasi Królową Korony Polskiej nazwali, a gdy pomoc zyskacie, już zyskaliście zbawienie. s. 155.

DZIEŃ 4

... obudźmy naprzód w duszy taką jak ONA miała bezwarunkową ufność ku Bogu, co nie starając się nawet zbadać ukrytych pobudek Opatrzności, nie wątpi ani na chwilę, iż wszystko, co Ona dopuszcza lub zrządza, ma na celu jedynie chwałę bożą i nasze Zbawienie i że żadne inne środki skuteczniej do celu tego doprowadzić nas nie zdołają, byleśmy należycie skorzystać z nich potrafili s. 75-76

DZIEŃ 5

To też jak przystało na Matkę Bożego Syna została ONA obdarowana najwyższą pełnością łask i przymiotów, aby na niczym nie zbywało Tej, której łono mieszkaniem Przedwiecznego stać się miało. s.27

DZIEŃ 6

Wzór ten doskonały najbliżej naśladowała Maryja, która jak to już widzieliśmy, nie tylko poddawała się chętnie każdemu zrządzeniu Opatrzności, lecz nie nawet nie pragnęła innego nad to, co dla NIEJ Bóg przeznaczył. s. 59

DZIEŃ 7

Naśladujmy zwłaszcza Najświętszą Pannę: starajmy się o równą Jej czystość duszy i gorącość miłości, a wówczas nie tylko z radością i pożytkiem spieszyć będziemy do Uczty Eucharystycznej, ale odchodząc od niej poczujemy w sercach naszych nowy zasób życia i nadprzyrodzonej siły, zaczerpnięty ze Źródła Łaski. s.103

DZIEŃ 8

To też przykłady Matki Bożej równie drogie są i nauczające, jak przykłady samego Zbawiciela, zwłaszcza pod względem cnót płci Jej właściwych, gdyż w ich jedynie praktycznym świetle, możemy należycie zrozumieć, jaką winna być chrześcijańska niewiasta. s.31

DZIEŃ 9

Najświętsza Panna ani jednym czynem, ani jednym słowem nawet nie okazała swej niechęci ku prześladowcom, bo i w sercu nic prócz boleści nie miała. Cierpiała Ona strasznie jak żaden zwyczajny człowiek cierpieć nie może, nie tylko przez współczucie dla Syna, lecz i przez litość nad zaślepieniem Jego prześladowców; ale najmniejszy odcień gniewu, zemsty lub nienawiści nie skaził tego Serca przepętnionego litością, co miłością Jezusową umiłowało już wówczas wszystkich grzeszników... s. 106

DZIEŃ 10

... główną siłą Maryi i najskuteczniejszą, stanowi ta głęboka wiara, że Jezus jest Wcielonym Bogiem, a więc wola Jego – to objaw niewątpliwej Mądrości niestworzonej. s.93

DZIEŃ 11

Wierność zaś Maryi na tym głównie polegała, iż nie przywłaszczała ONA sobie nic a nic z otrzymanych darów, lecz wszystkie z równą miłością, jak wdzięcznością zwróciła Temu, co Ją nimi obdarzył. s. 53

DZIEŃ 12

O Matko Najmilsza! Dopomóż nam tylko do przełamania wstrętu natury, a oto już postanawiamy szczerze naśladować Cię w cierpieniu i przyjmowaniu upokorzeń. s.72

DZIEŃ 13

Brak nam jedynie Serca Maryi. Oddajmy Jej co najrychlej serca nasze, a prośmy by nam Swoje w zamian dać raczyła. Wszak to Najświętsze Jej Serce otwarte jest na każdego! Śpieszmy się wejść niezwłocznie do wnętrza tej świątyni, a skoro przejmujemy się tymi uczuciami Maryi, wnet taką samą miłością zapłonimy dla Jezusa, jaką Ona, przebywając na ziemi płonęła. s.28

DZIEŃ 14

Pokora, skromność, czystość, umartwienie, skupienie ducha, zamiłowanie do obowiązku jako woli Bożej, życie ukryte wśród pracy i milczenia, chętnie dopomaganie bliźniemu tak w potrzebach duszy jak i ciała, wreszcie ustawiczne, a serdeczne obcowanie z Bogiem i dążenie do coraz silniejszego z Nim zjednoczenia przez bezwarunkowe oddanie Mu umysłu, woli i serca – oto głównejsze cechy usposobienia duszy Maryi we wszystkich epokach ziemskiego Jej życia. s.31

DZIEŃ 15

Maryja spogląda na Mękę Krzyżową wzrokiem umiłowanego Jezusa i widzi w niej spełnienie tylko zapowiedzianego przed wiekami dzieła Odkupienia. ... Mocna tą wiarą Maryja nie rozpacza, nie szemrze ani na Opatrzność, ani na ludzką niesprawiedliwość. Nie przyzywa śmierci i na duchu nie upada, pomimo, że jako najczulsza i najprzywiązańsza ze wszystkich matek boleśniej niemal od samego Zbawcy każde cierpienie Jego odczuwa. s. 110

DZIEŃ 16

Wie ONA, że Zbawiciel nie dla Jej pociechy na ten świat przyszedł, lecz by Męką swoją świat odkupił; na Mękę przeto razem z Nim się gotuje, zawczasu za grzechy ludzkie Jego i Swoje ofiarując cierpienia. s.83

DZIEŃ 17

... Maryja umiała tak głęboko i szczerze korzyć się przed Panem, jak się nikt ani przed Nią, ani po Niej, nie korzył, oprócz Tego, co i dla Maryi nawet niedoścignionym pozostaje wzorem. s. 143

DZIEŃ 18

... w życiu zaś codziennym tak wolną (Maryja dod. PA) była od wszelkiej nadzwyczajności, iż byśmy mieli jawny z przykładu Jej dowód, że doskonałość chrześcijańska nie zależy od rodzaju zatrudnienia, lecz od wewnętrznego usposobienia z jakim obowiązki nasze spełniamy. s.47

DZIEŃ 19

Lecz żadna z cnót Niepokalanej Dziewicy tak jasnym nie zaświeciła na Kalwarii blaskiem jak miłość Jej do Niebieskiego Ojca, i dla upadłego ludzkiego rodzaju. Jako Matka Jezusa, wedle ciała, z własnego najlepiej wiedziała Ona doświadczenia, ile kosztować musiało Przedwiecznego Ojca Wcielonego Słowa, dobrowolne wydanie Go na Krzyżową Mękę, pomimo iż jednym skinieniem Wszechmogącej Prawicy mógł w proch obrócić wszystkich przeciwników Jego. s.110

DZIEŃ 20

Naśladujmy przeto i pod tym względem Maryję strzegąc się ponurej surowości, co rada by wszystkich w mnisze przyodziać habity. Bądźmy surowymi dla siebie, jeśli nas łaska Boża na drogę ostrej pokuty wzywa, ale miejmy wyrozumiałość dla bliźnich i nie wymagajmy od nich więcej nadto czego Kościół dla ogółu wiernych wymaga. s.99